

Naturvernforbundet Nordhordland
c/o Jan Nordø Hoplandssjøen 74
5943 AUSTRHEIM

Referansar:
Dykkar:
Vår: 21/7466 - 22/83528

Sakshandsamar:
Svein Arne Vågane
svein.arne.vagane@alver.kommune.no

Dato:
03.11.2022

Isdalsvegen. Svar på spørsmål stilt av naturvernforbundet den 11.10.22 og 26.10.22

I brev av 11.10.22 stiller Naturvernforbundet Nordhordaland 6 spørsmål i høve vurderingar kring kommunal godkjenning av landbruksveg – Isdalsvegen. I brev av 26.10. vert spørsmåla delvis teke oppatt.

Vi vil fyrst be om orsaking for at det har drege ut i tid å svare på dess spørsmåla.

Spørsmåla 11.10. med svar fylgjer nedanfor. Samstundes er spørsmåla frå 26.10. drøfta/svara på så langt ein har funne det turvande utover det som er svara på i høve spørsmåla stilt 11.10.

Vi vil presisere at svara gjeld handsaming av landbruksveg og ikkje uttak av hogst.

1. Kva tiltak er gjort for å unngå avrenning av jordmassar frå Langavatnet?

Vegtraséen var opphaveleg tenkt lagt lenger ned mot Langavatnet og over til område «B» derifrå. Mellom anna for å redusere faren for avrenning av jordmassar, vart traséen lagt lenger bort frå vatnet. Dette vart gjort i samråd med kommunen. Det initierte at ein laut byggje ein sidearm av vegen på austsida av dalsøkket som går ned mot (mot nord) Langavatnet. Dalsøkket vart då kryssa vesentleg lenger sør (lenger vekk frå Langavatnet) enn kva den opphavelege planen la opp til.

For å ha eit velfungerande veganlegg, er det viktig med stikkrenner under vegen. Under framføringa av vegen har tiltakshavar lagt minimalt med stikkrenner. Dette vart gjort for å redusere faren for avrenning mot Langavatnet. Når veganlegget er om lag ferdig, vil det i ettertid verte lagt fleire stikkrenner. Ei slik løysing vil fordyre prosjektet, men etter vårt syn vil det verke avbøtande i høve faren for eventuell avrenning i anleggsperioden før terrenget har fått «sett seg».

I høve jorda som skal leggjast oppå fyllinga er det, mot det som er normalt for slike saker, sett krav om å så til skråningane. Dette for å leggje til rette for ei raskast mogeleg etablering av plantedekke og slik ytterlegare redusere faren for avrenning.

I dei områda vegfyllinga kjem nærest vassdrag, er det sett som vilkår at lokale massar skal nyttast nærest vassdraget. Dette for å ytterlegare sikre seg mot eventuell avrenning.

2. Kva konsekvensvurderinger er gjort i høve naturmangfald jf. naturmangfaldslova § 8-12?

Meiner kommunen vurderingane er tilstrekkeleg?

Søknaden om lenging av veganlegg/flytting av traséen vart sendt til uttale hjå Statsforvaltar.

Statsforvaltaren har tidlegare peika på at avrenning av jordmassar til Langavatnet både under bygging og når hogst vert gjennomført, må unngåast. Dette vart òg teke med som vilkår for vedtaket. Statsforvaltaren har i ettertid avklart at med fråsegna «unngå avrenning» meinast at tiltakshavar så langt det let seg gjere, skal setje i verk tiltak som reduserer faren for avrenninga mest mogleg. Dette går fram på side 3 nest siste avsnitt i saksutgreiinga som vedtaket er tufta på.

Utover dette har kommunen gjort søk i artsdatabanken og i naturbasen via gardskartet. Det var ikkje gjort funn i traséen eller i nærleiken av denne. Sakshandsamar med kompetanse innan vassmiljø og naturmangfald var på synfaring før endringsvedtaket vart fatta.

Kommunen meiner desse vurderingane er tilstrekkeleg i høve naturmangfaldslova §§ 8 – 12 for å fatte vedtak, noko som òg kom fram i saksutgreiinga.

3. Er risiko og konsekvensar for vassmiljøet i Langavatnet og Fiskevatnet vurdert?

Slik kommunen ser det, vil det alltid vere ei naturleg avrenning mot vassdrag. Tiltaket skjer i ein avgrensa tidsperiode og vassdragsmiljøet har eit godt lag til å rette opp eventuelle ureiningar. I Odelsting prop nr. 11 heiter det mellom anna: «Det erkjennes at tiltak i skogbruket kan føre til inngrep, forurensing og støy». Sjå utkliipp nedanfor.

Norsk Lovkommentar

Ved Hans Chr. Bugge. Noten er sist hovedrevidert 05.11.2021.

Bestemmelsen omfatter alle sider ved vanlig skogbruk, herunder sprøyting, gjødsling, opparbeidelse av plantefelt og fløting, men ikke videre bearbeiding av trevirke. Det erkjennes i forarbeidene at moderne skogsdrift og hugstmetoder kan føre til omfattende inngrep i naturen og kan føre med seg luft- og vannforurensninger samt støy, men det sies samtidig at «forurensninger fra skogbruk bør være lovlige så langt ikke noe annet er fastsatt ved forskrift» (Ot.prp. nr. 11 (1979-80) s. 100). Større deponier

Vi minner òg om ordlyden i ureiningslova § 8 der det går fram at det for tiltak i fiske, jord- og skogbruk er gjeve avgrensingar i plikta til å unngå ureiningar. Tilsvarande gjeld dette for mellombels anleggsvirksem. I høve at det er gjort så mange avbøtande tiltak som er nemnt ovanfor, såg vi ikkje grunn til å utarbeide forskrift om dette, noko som står ved lag.

I dette tilfellet er det i all hovudsak brei avstand mellom Langavatnet og tiltaksområdet. Ut over dei avbøtande tiltaka nemnt ovanfor, har tiltakshavar sendt inn vassprøver dagsett 05.01.22. Dette er einaste vassprøva kommunen har teke i mot i denne saka. Saka vart før tilleggsvedtaket i 11.11.2021 vurdert av fagperson i kommunen med brei kompetanse innan vassmiljø og naturmangfald.

4. Vi har registrert tilkøyrde ureina jordmassar i tiltaket, m.a. svartelista framandartar. Kvifor er det ikkje gjeve løyve til berre stadbundne jordmassar.

Vi har i vårt brev av 11.11.2021 sett krav til handteringa av massar. Dette brev låg ved som kopi til løynet. Eit av vilkåra for løynet er at tiltakshavar er ansvarleg for å fylgje dei krav som kom fram i dette brevet. Kommunen har ikkje godkjent bruk av ureina massar i prosjektet.

Vi vil òg peike på at ved å køyre til massar, reduserer ein gravearbeidet i området i samband med veganlegget. Dette reduserer såleis inngrepa kring veganlegget.

5. Meiner kommunen at vegklasse 4 og svært store fyllmassar og landskapsinngrep er naudsynt for å løyse ut den relativt avgrensa skogen på B (sjå kart i løynet med oversyn over vegtraséen)?

Tilleggsvegen er søkt om og godkjent som vegklasse 4. For å få ei tilfredstillande og rasjonell utkøying av tømmeret, er det etter kommunen sitt syn ein fornuftig vegklasse å byggje vegen i dette tilfellet. Ein god og tenleg snuplass har òg med tryggleiken til dei som arbeider i samband med transport av tømmeret å gjere. Etter kommunen sitt syn, ligg vegen godt i terrenget. Som avdempande tiltak i høve inngrepa i landskapet, er det i vedtaket sett krav om at vegskråningane skal jordslåast.

Det er òg ein føresetnad at ein i framtida (om 60 – 70 år) òg kan ta ut skog utan nye inngrep.

6. Meiner kommunen at kulturminnekartlegginga og -vurderinga er tilfredstillande og tilstrekkeleg?

Til liks med Statsforvaltaren vart saka sendt på høyring til fylkeskommunen, kulturavdelinga og internt i Alver kommune, kultur. Fylkeskommunen hadde ikkje merknader utover det som kjem fram i saksutgreiinga. I si fråsegn peika fylkeskommunen på kartlegginga av kulturminne utført av Statens vegvesen og at denne kartlegging og registreringane der, skulle takast omsyn til. Dette vart teke inn som vilkår for vedtaket. I tillegg kjem tiltakshavar si plikt til å stogge arbeidet og melde i frå til fylkeskommunen ved funn av kulturminne. Sistnemnte vart òg teke inn som vilkår i vedtaket.

I brevet av 26.10.22 spør de i pkt. 2 om Alver kommune er samd i at klageretten er kraftig uthola slik tiltaket er gjennomført? Svaret på dette er nei. Sakhandsaminga har fylgt vanlege prosedyrer.

I pkt. 3 stiller de spørsmål om «Kvifor er det ikkje i løynet sett vilkår om «miljøforsvarlege teknikkar» for å unngå avrenning av forureinande jordmassar til Langavatnet? Skal det vere opp til tiltakshavar å finne avbøtande tiltak?»

Kommunen har ikkje vurdert hogsten, men veganlegget.

Pkt. 4.

Har Statens vegvesen og kommunen vore under tidspress slik at tiltaket på Isdalsfjellet har stått fram som ei føremålstenleg løysing for å bli kvitt massane? Kan det ha ført til overdimensjonering og at kommunen har sett gjennom fingrane med at tiltaket har vore gjennomført utan løyvet.

Dette er tilhøve vi ikkje kjenner oss att i. På generelt grunnlag vil vi peike på at kommunen er oppteken av at overskotsmasse skal brukast på ein nyttig måte.

Konklusjon:

Alver kommune meiner at dei krav som er naturleg å stille i høve omsynet til miljø- og kulturinteressene er sett og at dette samsvarar med intensjonane i gjeldande regelverk. Landbruksvegen er godkjent for å ta ut skogen.

Med venleg helsing
Alver kommune, Landbruk

Laila Bjørge
Avdelingsleiar

Svein Arne Vågane
Rådgjevar

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har difor ingen signatur.

Mottakarar:

Isdal Skog- og Veglag Sa Naturvernforbundet Nordhordland	Isdal 85 c/o Jan Nordø Hoplandssjøen 74	5916 5943	ISDALSTØ AUSTRHEIM
Vidar Ingebregtsen	Isdal 57	5916	ISDALSTØ